

A világ a fejedben van

Fel sem tudjuk fogni, mi történik a világban vagy az életünkben, míg meg nem értjük a valóság-
nak legalább az alapjait. – Mi a valóság? – Kik vagyunk? – Hol vagyunk? – Honnan jöttünk?

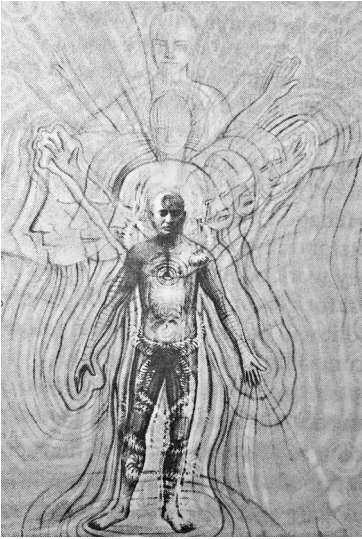
Milyen kevés ember teszi fel ezeket a kérdéseket ahhoz képest, hogy hányan kér-
dezik meg, mikor kezdődik a show-műsor vagy a focimeccs. Döbbenetesen sokan van-
nak, akiket annyira elbűvöl az öt érzékszervnek szánt film, hogy úgy élik életüket, mint
a molylepkék. Tágra nyílt szemmel, a fénybe bámulva sohasem veszik észre a fickót a
légycsapóval, aki hátulról odalopakodik, hogy bumm, agyoncsapja őket. Ilyen állapot-
ban vannak az emberek évezredek, vagy még régebb óta. A legtöbb ember, ha az Életről
és a Világról kérdezed, valószínűleg vagy abból a vallásból fog idézni, amelynek hitére
programozták, vagy a tudományos tantételekből. De a vallások az elme börtönei – igen,
mindegyik, még a „megvilágosultak” is, mint a buddhizmus. Hogyan leszel „spirituáli-
sabb” egy borotvált fejtől? Vagy hogy teszik ezt a szikhek azzal, hogy egyáltalán nem
vágják a hajukat? A new age a maga módján szintén vallás, míg ugyanakkor elutasítja
a vallást. Miért akarná egy vallás elmondani neked az igazat a valóságról, amikor túlélni
csak úgy tud, ha te nem tudod ezt az igazságot. A csuhásoknak megfelelő dogmát adják
el neked, ily módon tartva téged a tudatlanság állapotában. Akik eléggé éberek ahhoz,
hogy lássák, kik és mik is vagyunk valójában, sohasem követnek egyetlen vallást sem.
Ez az ok és okozat egy esete. „Hahó! – Rémes hírek, püspök, rabbi, imám, guru – az em-
berek többé már nem ostobák, és a kasszafiókok már nem csengenek”. – Ok és okozat.
De a tudomány fő áramlata biztosan tud nekünk beszélni a valóságról és arról, hogyan
lépünk vele kölcsönhatásba. Úgy értem, hogy ők *tudósok*, így éles elméjük kell, hogy
legyenek. Valójában ez nem ok és okozat. Amit tudománynak nevezünk, az egy sereg
különböző diszciplína, amelyek ritkán kapcsolódnak egymáshoz, emellett anyagi támo-
gatásért és elismerésért versenyeznek. Különböző pontokra fókuszálnak, de sohasem
kötik össze azokat. A tudósokról kialakult az a kép, hogy nagy tudásúak, de legtöbbjük
sokat tud kevés dologról, és ha azt a keveset sem kapcsolják össze, sohasem látjuk meg
a nagyobb, az egész képet. Van egy daloskönyvük is, amit úgy hívnak, hogy „tudomá-
nyos konszenzus”, amitől a legtöbben nem mernek eltérni attól való félelmükben, hogy
elvesztik az anyagi támogatást, állásukat és megszerzett tekintélyüket. A legtöbb tudós
azon dolgozik, hogy új technológiát, gyógyszert, élelmiszer-adalékot és ezekhez hason-
lókat hozzon létre – nem kutatják a valóság természetét. Túlnyomó többségük követője
és hirdetője a tudománynak nevezett vallásnak, amely – mint minden vallás – ráerősza-
kolt dogmákon alapszik, amelyeket tiszteletben kell tartani. A tudomány a new age-hez
hasonlóan olyan vallás, amely elutasítja a vallást.

Ennek a tudománynak leghangosabb hirdetője, aki jeleskedik az alternatív gyógyítás és az alternatív univerzum-magyarázatok elítélésében és nevetségessé tételében, egy Richard Dawkins nevű pasas Nagy-Britanniából. A Dogma Dawkins megfelelőbb név volna. De hékás, ő az Oxford Egyetem professzora! Bizonyára élelméjű, és rendkívül intelligens, ugye? – Nos, láttam őt munkában egészen közlőrl, és, hm..., hogy is mondjam? Mondjuk azt, hogy az én tapasztalatom, nem ez. Dogma Dawkins olyan ember, aki nagyon betegnek néz ki, bár jól érzi magát bőrében, vallása meghatározó alakja, sőt hit-térítője, bár tudomány-vallása ugyanannyira dogmatikus és tudatlan, mint a többi vallás, amikor az „Élet” megmagyarázására kerül sor. A Dogma Dawkins mentalitásúak ugyanúgy az elme börtönében élnek, mint minden vallási fanatikus. A főáramlatú tudomány egy vicc. Vannak *igazi* tudósok, akik az igazságot és a valódi megértést keresik, nem vonzzák őket a rangok és a nagy cégek-címkézte támogatások; a fő áramlaton kívül dolgoznak, különben elfojtanák az igazi kutatás iránti életörömüket. Amit tudománynak nevezünk, az súlyosan manipulált és ellenőrzött, és sohasem fogja számunkra feltárni a valóságról az igazságot, mivel a nem utolsósorban anyagi támogatás eszközeivel manipulálók és ellenőrzők nem akarják, hogy tudjuk, kik vagyunk, hol vagyunk és honnan jöttünk. Ez a tudatlanság végül is az emberek ellenőrzésének fő eszköze. A globális titkostársaság-hálózatok belső szentélyeiben lévők ismerik a valóság igaz természetét, és azt is, hogy hogyan hatunk kölcsönösen egymásra. Hatalmuk elenyészne, ha a célközönség is rendelkezne ezzel a tudással. A Rejtett Kéz nem éri be kevesebbel, mint hogy távol tartson minket annak megismerésétől, hogy kik vagyunk, hol vagyunk. Így ellenőrzése alatt kell tartania a tudományt, és el kell nyomnia minden igazi tudományos kutatást. Szerthe a világon van már több ezer főáramlatú televíziós csatornánk, de hány olyan programot láthatunk, amely a valóságot vizsgálja, túl a vallás és tudomány normáin, vagy egyáltalán olyat, ami kutatja a valóságot? Akár egyet is aligha! De a globális média ugyanazon családok klikkjei és a titkos társaságok tulajdonában van, akik kézben tartják vagy irányítják a tudományt, vallást, politikát, bankrendszert és a nagyobb részvénytársaságokat. Az a tény, hogy a valósággal foglalkozó eszmecsere a médiából majdnem teljesen hiányzik, mond nekünk valami nagyon mélységeset arról, hogy milyen elszántan akarnak minket tudatlanságban tartani a megértés e legalapvetőbb területén, amiből minden más következik.

Íme, itt van az, amiről nem akarják, hogy tudj...

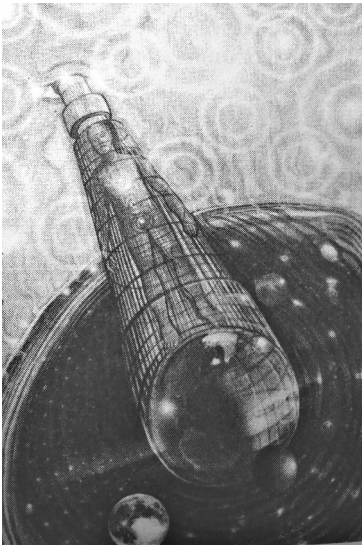
A kozmikus internet

A legtöbb ember azt hiszi, hogy egy „fizikai” világban élünk, és elismerem, úgy *tűnik*, hogy ez a helyzet. De ez nem így van, mert nem abban élünk. Nincs olyan, hogy „fizikai”. Ez mind illúzió. A fizikai világnak nevezett, a frekvenciák szűk tartományát megtapasztaló végtelen, örök Tudatosság vagyunk. – De nem! Nem vagyunk azonosak a nevünkkel, testünkkel, foglalkozásunkkal, családi háttérünkkel, fajtánkkal, bőrünk színével vagy jövedelmi kategóriánkkal. Ezek a jelenlegi *megtapasztalásaink*; ezek nem azok, akik mi *vagyunk*. Mi Tudatosság vagyunk – a végtelen, örök Tudatosság. Belső állapotunkban nincs formánk; mi csak tudatosság vagyunk, a Végtelen Tudatosság egy kifejeződése. Ezért azt mondjuk, hogy mi „mind Egy” vagyunk. Igen, a Végtelen Tudatosság, aki a különböző nézőpontokból különböző tapasztalatokkal rendelkezik – ezek a tudatosság és az észlelés különböző *szintjei*. Igazi természetünket nagyon jól leírta egy közép-amerikai sámán (tudod, ők azok, akiket ennek a világnak a Dogma Dawkins-ei elutasítanak, mint pri-

21. ábra: Az emberi test az a jármű, amely lehetővé teszi, hogy az igazi énünk, a Tudatosság megtapasztalja ezt a frekvenciatartományt.

nyal, amit világnak nevezünk (21. ábra). Az elme-test számítógép az a jármű a valódi énünk, a Tudatosság számára, amely kölcsönös kapcsolatba lép ezzel a rezgéstartományal. Nem érinthetem volna a billentyűzetet, és te sem foghatnád ezt a könyvet, vagy bármi mást, ha nem volna egy külső „héj”, ami együtt rezeg (rezonál) azzal a rezgéstartománnyal, amit szeretnénk megtapasztalni. A Tudatosság, a mag-énünk, sokkal gyorsabban rezeg, mint bármilyen látható fény. Ha nem volna testünk, a kettő sohasem találko-

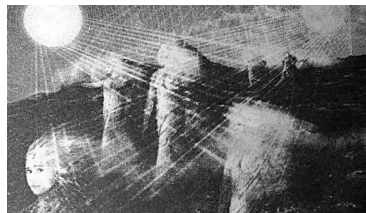
22. ábra: A test olyan, mint egy lencse, ami összpontosítja (fókuszálja) figyelmünket egy bizonyos frekvenciatartományra, amely így a „kik vagyunk” és „hol vagyunk” érzékelőjévé válik.

mitíveket és tudatlanokat): „A dolgok észlelői vagyunk, tudatosság vagyunk; nem tárgyak vagyunk; nincs szilárdságunk... Határtalanok vagyunk... Mi, vagy inkább az értelmünk – programozásunk – elfelejti ezt, és így fogva tartja teljességünket egy önmagába visszatérő ördögi körben, amelyből életünk során ritkán tudunk kilépni.” Az irányító rendszer célja, hogy az utazás ideje alatt ebben a tudatlanságban tartson minket, a bölcsőtől a koporsóig, az anyaméhtől a sírig. Albert Einstein azt mondta, hogy a valóság illúzió, noha egy állandó valami. Állandó, mert egy látszat-valóság univerzumban élünk, amit egy (látszat) fizikai formaként dekódolunk egy olyan *információ*-szerkezetből, ami elveiben olyan, mint a vezeték nélküli internet. Az információ hullám formában, vagy energia-rezgésben kódolt, és az elme-test egy hihetetlenül fejlett biológiai számítógép-rendszer, amely dekódolja ezt az információt, és lehetővé teszi számunkra, hogy a Végtelen Tudatosságunk kölcsönös kapcsolatba lépjen azzal a rezgéstartomány-

na, ugyanúgy, ahogy a Rádió 1 nem lép kölcsönhatásba a Rádió 2-vel. Különböző frekvenciákon rezegnek. Az emberek, akik halálközeli élményeket éltek át, amelyben testük meghalt, és azután újraélesztették őket, a testen kívüli állapotot drámaian különbözőnek írják le attól a valóságtól, amelyet akkor érzékeltek, amikor a testen „belül” voltak. Fantasztikusan kitágult tudatossággal rendelkeznek, és képesek „látni”, noha nincs szemük. Az igazi énjüket tapasztalják meg, amelyet nem kibővítenek az elme-test korlátai. Egy napon a fürdőben ültem, amikor a fejemben egy képsor jelent meg. Az első kép hullámzó energia volt, amit azonnal a Tudatosság képviselőjének tekintettem. Ezután egy szem jelent meg a Tudatosságban, előtte pedig egy távcső. A Föld és a mi valóságunk jelent meg a távcső másik végén, és az utolsó jelenetben a távcső átalakult egy emberi testé. Megkértem Neil Hague-ot, hogy fesse meg valamilyen módon azt, amit láttam (22. ábra). Az elme-test egy lencse a Tudatosság számára, hogy megtapasztalja ezt a valóságot. De az emberiséget módszeresen mani-

pulálják, hogy a lencsével és ne az igazi énjével azonosítsa önmagát. Arról beszélünk, hogy az emberek meghalnak, de ők nem halnak meg, és nem halhatnak meg. Ami meghal, az a testük, az operációs rendszerük, nem ők – a *Tudatosság*. A meghalás pusztán annyi, hogy a Tudatosság leteszi a már nem működő távcsövet. Világos és fontos megkülönböztetést teszek az Elme vagy elme-test és aközött, amit Tudatosságnak nevezek. Jól szimbolizálhatjuk a különbséget, ha a Tudatosságot egy végtelen szabadon áramló óceánként képzeljük el, míg az elme-testet megfagyott vízként. Az utóbbi sokkal sűrűbb és korlátozottabb (23. ábra). Ramana Maharshi, aki élete legnagyobb részét Indiában, egy hegyen meditációval töltötte, nagyon jól megfogalmazta, amikor ezt mondta: „Az elme korlátok közé szorított tudatosság. Eredetileg korlátok nélküli és tökéletes vagy. Később korlátozottnak színleled magad, és elmévé válsz.”

Ha képet akarunk kapni arról, hogy mi történik a világban, döntő fontosságú megérteni a különbséget az elme-test és a Tudatosság között (24. ábra). Amiben élünk, azt kozmikus internetnek nevezem, amely mint állítom, elveit tekintve azonos a drótnélküli internettel. Nem láthatjuk a drótnélküli internetet, mert az információ a nem látható tartományban van, túl az emberi látás által érzékelhető tartományon. A legtöbb ember tagadná létét, ha nem *tudná*, hogy ott van. – „Ne legyél ostoba, nem láthatom, hallhatom, érinthetem, ízlelhetem vagy szagolhatom meg, így nem létezhet. Mondtam neked, hogy Icke megbolondult.” De *tudjuk*, hogy létezik! Mégpedig abból a tényből, hogy amikor odamegyünk egy számítógéphez, és rákapcsolódunk a drótnélküli internetre, látjuk a globális kollektív valóságot feltűnni a képernyőn – a Világhálót (World Wide Web). Ez *ugyanaz* a kollektív valóság, ami az emberek által elérhető Észak- és Dél-Amerikában, Európában, Afrikában, Ázsiában és Ausztráliában. Valójában bárki által, akinek van számítógépe, kivéve olyan helyeken, mint Kína, ahol a számítógép-rendszert tűzfalal zárják el a világháló jelentős részétől. Elzárják az elérést a nagy kínai tűzfalal attól az információtól, amit a hatóságok nem akarnak, hogy az emberek lássanak. Ez nagyon hasonló ahhoz, ami az emberiséggel általában történik, amit „Szaturnusz–Hold Matrixnak” nevezek, de erről majd később. A lényeg, hogy az univerzum alapszerkezete hullám formájú információ, ami rezgési rezonanciaként kódolt. Ezt a hullámformájú szerkezetet „metafizikai univerzumnak” fogom nevezni, és ez tartalmazza azt az információs mezőt, amiből minden megnyilvánul. Ezt az információt dekódoljuk az elme-test számítógéprendszer segítségével a látszólag szilárd világgá, amilyennek hisszük

Illusztráció: Neil Hague

23. ábra: Minden ugyanaz a Végtelen Tudatosság, azonban ugyanannak az EGYségnek korlátlan számú kifejeződése van. A Tudatosság kiterjedt, mint az áramló óceán, míg az elme olyan, mint a megfagyott víz, vagy mint egy végtelen hullám fehér taréja – sokkal korlátozottabb érzékelő-képességgel.

Illusztráció: Neil Hague

24. ábra: Amikor a fizikai világba lépünk, és fenntartjuk a Tudatossággal való kapcsolatot, mindenünk megvan, amire csak szükségünk van. Megvan az elme-test számítógép-kapcsolati felületünk, ami lehetővé teszi számunkra, hogy tapasztalatot szerezzünk erről a valóságról, és a Tudatosság rendelkezésünkre áll, hogy egy nagyobb képpel tápláljon bennünket – egy nagyobb valóság tudatosságával. De amikor a Tudatosságról lekapcsolódunk, akkor csak a korlátozott elme-test áll rendelkezésünkre, hogy képet adjon arról, hogy kik vagyunk, és hol vagyunk. Az irányító rendszer tömegtájékoztatása és oktatása törekszik arra, hogy egy elszigetelt elme-test valóságérzetet programozzon belénk, hogy a rendszert tápláló tudatlan, összezavarodott szolgákat hozzon létre.

és tapasztaljuk. Ez a világ semmivel sem „szilárdabb”, mint a számítógépes virtuálisvalóság játékok alakjai. Ez csak hullámformájú információ a szoftver-lemezen, ami látzólag szilárd állapotúvá fordítódik. Az agy és az elme-test számítógép genetikus szerkezete ugyanígy alakítja át a rezgési információt a hullámformájú metafizikai univerzumból elektromos- és más információvá a fejünkben a „vásznon”. Ekkor ezt a fizikai világgént tapasztaljuk meg (25. és 26. ábra). Az agy teljes sötétségben van, mégis fényt látunk. – Hogyan? A hullámformájú információ dekódolásával. A számítógép belsejében sötétség van, mégis fényt és színeket látunk a képernyőn. A kozmikus internet egy interaktív játék. Információt kapunk a hullámformájú metafizikai univerzumból, de mi is „postázunk” gondolatainkkal, érzelmeinkkel, észleléseinkkel. Információ mindkét irányba megy. A valóság megváltoztathat minket, és mi megváltoztathatjuk a valóságot.

A látás az dekódolás

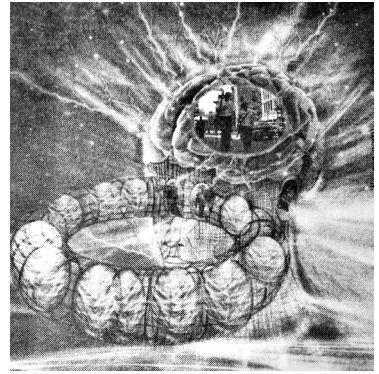
Azt mondjuk, hogy „felmegyünk az Internetre”, de nem mi megyünk fel, hanem a számítógép teszi ezt. *Nézzük* az internetet, és kölcsönös kapcsolatot tartunk vele a számítógép segítségével. Az elme-test egy „számítógép” a Tudatosságunk számára, és az az eszköz, aminek segítségével „felmegyünk” vagy „rákapcsolódunk” a hullámformájú információ-szerkezetre – a kozmikus internetre. Az öt emberi érzékszerv dekódolja a rezgési információt elektromos információvá, amelyet elküldenek az agynak, hogy azt digitális és holografikus információvá dekódolja, amit aztán „fizikai” világgént tapasztalunk meg. Ebben az átalakításban végül is az egész genetikus szerkezet részt vesz. A valóság holografikus és digitális szintjeiről rövidesen többet fogok mondani. Ezek a különböző formák mind ugyanazon információ különböző megjelenési formái. Lehet, hogy az információ szállítóeszközei nagyon különbözőknek néznek ki, mint egy nő vörös ruhában, aki átad bizonyos információt egy kék trikós férfinak, aki továbbadja azt egy szürke öltönyös pasinak. De az *ugyanaz* az információ, és ugyanez a helyzet, amikor a rezgésből elektromos, digitális vagy holografikus jel lesz. Rajtunk *kívül* nincs „világ”; csak úgy látszik, mintha lenne, amiatt, ahogyan a valóságot dekódoljuk. A fizikai valóság *bennünk* van, és amit tapasztalunk, az az, amit tudatosan vagy tudatlanul választottunk, hogy dekódolunk a kozmikus internetből. Csak fizikailag láthatjuk és tapasztalhatjuk azt a világot, amiről azt gondoljuk, hogy benne élünk, amikor a hullámformájú információt dekódoljuk elektromos, digitális és holografikus jelekké. Az univerzumban minden más nem látható, hullámformában marad, hacsak mi át nem alakítjuk. További néhány, előítélettől mentes tudós feltételezi, hogy a világ, amit látunk és tapasztalunk, ebben a formában csak akkor létezik, amikor *szemléljük*. Cseréljük ki a *szemlél* szót *dekódol* szóra, és rendben van. Amikor egy információs lemezt beteszünk a számítógépbe, nem látunk minden rajta lévő információt egyszerre a képernyőn.

Illusztráció: Neil Hague

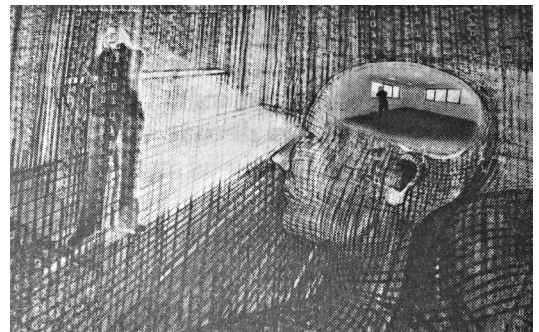
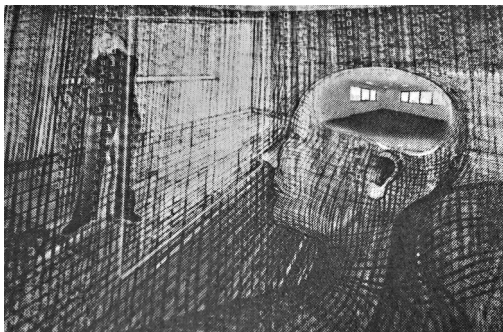
25. ábra: Az univerzum hullámformájú információn alapul. Az emberi elme-test biológiai számítógép dekódolja ezt az információt elektromos, digitális és holografikus információvá, amit fizikai világgént észlelünk.

Pillanatról pillanatra a lemezen lévő információnak csak azt a részét láthatjuk, amit a számítógép beolvasott – dekódolt. A maradék hullámforma állapotban marad. Ugyanez a helyzet a mi valóságunkkal. Mutatok egy csodálatos példát, hogy mire gondolok. Michael Talbot írt egy kiváló könyvet, címe: *Holografikus Univerzum* (EzVanKiadó, 2009 – a ford.). Ebben elmesélt egy maga tapasztalta történetet egy színpadi hipnotizőről, akit megkértek, hogy egy bulin szórakoztassa a vendégeket. Egy férfinak – nevezzük Tamásnak – a hipnotizőr hipnotizált állapotban azt mondta, hogy felébresztése után ne legyen képes látni a saját lányát. A hipnotizőr ezután bevezette a lányt, és odaállította, szembe az apjával. Az apa pont a lány hasára nézett. Tamást „visszahozta” a hipnotizőr, és megkérdezte, hogy látja-e a lányát. „Nem – mondta –, nincs itt.” Valójában pont előtte volt. A hipnotizőr a lány háta mögé ment, és vesetájára tette kezét. – „Van valami rajtam. Tamás. Látod? – kérdezte”. Tamás azonnal válaszolt: „Igen, ez egy óra.” – Egészen világos volt számára, azon apróság ellenére, hogy a lány a közte és az óra között volt. Megkérte, hogy olvasson el egy bevésést az órán, amit ő megtett. Na most, ha elmesélnénk ezt a történetet a legtöbb embernek, különösen egy Dogma Dawkins félének a tudományos arénában, azt mondaná, hogy ez lehetetlen, ez nem történhetett meg. De ez egyáltalán nem lehetetlen. Ez nagyon egyszerű és logikus, amint megértettük, hogyan működik a valóság. Ebben az univerzumban mindennek az alapformája – beleértve az emberi testet is – hullámformájú információs mező, amely a digitális/holografikus valóságon túl rezonál. Az utóbbit képesek vagyunk látni, hallani, érinteni, ízlelni és szagolni. Ha ezen hullámformájú információs mezők közül bármelyik nincs az agyunkba/genetikus „képernyőnkre” téve digitális/holografikus állapotban, akkor azt nem leszünk képesek látni. A hipnotikus beültetés Tamás esetében blokkolta vagy tűzfalal látta el, és megakadályozta a lány hullámformájú mezőjének dekódolását. Tamás nem dekódolta lányát digitális/holografikus állapotra, hogy tudatos elméje láthassa. Ezért látta, hogy mi van mögötte – az óra –, mert Tamás dekódolt fizikai realitásában lánya nem volt ott (27. ábra). Mindenki más a szobában láthatta a lányt. Ők nem voltak kitéve a hipnotikus tűzfalnak, és dekódolták a lány hullámformáját fizikaivá. A *Mátrix*-ban a gyermek mélységes igazságot

Illusztráció: Neil Hague

26. ábra: Nekünk úgy tűnik, hogy a világ rajtunk kívül van, holott az teljes egészében dekódolt hullámformájú információ a fejünkben, szívünkben és genetikai szerkezetünkben.

Illusztráció: Neil Hague

27. ábra: A hullámforma az elsődleges valóság az univerzumban, és amit nem dekódolunk holografikus vagy fizikai formává, azt nem érzékeljük. Ezért Tamás lányát a teremben mindenki látta, csak Tamás nem.

mondott: „Nincs kanál – nem a kanál az, ami meghajlik, csak te magad.” Nincs kanál vagy *bármilyen más*, fizikai értelemben. Hogy is lehetne, amikor nincs fizikai! Minden attól függ, hogyan kódoljuk a valóságot. Láthatjuk ezt, amikor emberek mezítláb parázson sétálnak, és nem égetik meg magukat. Belépnek egy másik tudatállapotba, amely a valóságot a normától eltérő módon dekódolja. A norma szerint: „Aaaaaúúúú!!! Hívd a mentőket!” Egy illúzió csak akkor tud egy illúziót becsapni, ha hiszel benne, és aszerint dekódolod a valóságot. Nincsenek csodák, csak a mindenség működésének alaposabb megértése. Fájdalmat csak akkor érzünk, amikor az agy dekódolja a fájdalomforrás üzenetét. Ha ez nem történik meg – nincs fájdalom. Most már láthatjuk, hogy a *Mátrix* film jelenete teljesen helyénvaló volt:

Neo: „Ez nem valóságos?”

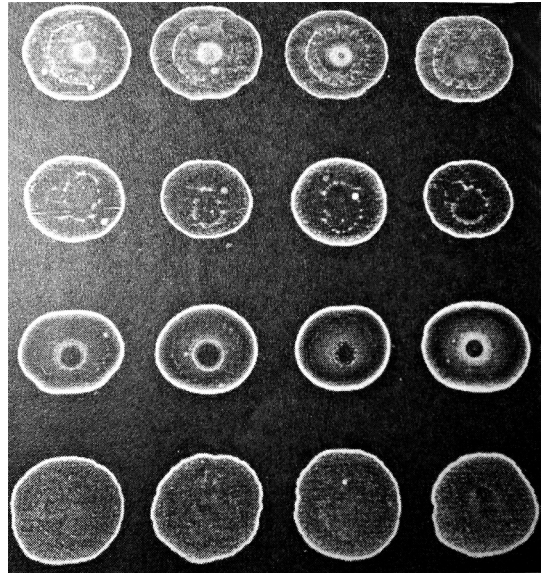
Morpheus: „Mi a valóságos? Hogyan határozod meg a valóságot? Ha arról beszélsz, amit érzékelsz, megszagolsz, ízlelsz és látsz, akkor a valóságos egyszerűen az agyad-közvetítette jelsorozat.”

Így van! És ennek súlyos következményei vannak arra nézve, hogyan irányítják az emberiséget. A kozmikus internet cenzúrázásának legegyszerűbb módja a test-számítógép információdekódoló képessége, a megértés, éleslátás, intuíció korlátozása. Ezt az észlelés programozásával érik el, ugyanúgy ahogy a színpadi hipnotizőr programozza a színpadra hívott személyt. Biztosítják, hogy a valóság dekódolását (mint Tamás esetén is) a hipnotikus implantátumoknak (hiteknek megfelelően) tegyük, ugyanúgy, ahogy a hipnotizőr is „betölti” azokat az elménkbe. Kutatásaim miatt elmentem több színpadi hipnotizőrlátványosságra, és néztem, ahogy az emberek látnak, hallanak, érintenek, szagolnak, ízlelnek dolgokat, amelyek nincsenek ott, csak az ő programozott *valóság-érzékelésükben* vannak jelen. Láttam másokat, akik nem láttak dolgokat, pedig azok ott *voltak*. Láttam embereket, akik krumplit ettek, miközben azt hitték, hogy alma. A krumplinak számukra alma íze volt, miután a hipnotizőr azt a hitet táplálta beléjük, hogy az alma. Amikor a nyelv elektromos információt továbbított a krumpliról az agynak, azt almaként dekódolta. A dekódoló rendszert a hipnotizőr „megbuhérálta”. Ennek fényében gondoljunk az egyéni- és tömegprogramozás lehetőségeire, amikor egy maroknyi keresztbeházasodott család ellenőrzi a fő információforrásokat, amelyeket az emberek egész életükben látnak és hallanak. Az emberiség arra programozott, hogy a valóságot az ellenőrzők által megkívánt módon lássa. Hitekét és észlelés-módokat ültetnek belénk az oktatás (igen, így van), a tömegtájékoztató, a vallás, az orvosok, a tudósok, a politikusok stb. segítségével. A túlnyomó többségük nem is tudatosan teszi ezt. Őket magukat is programozzák, hogy másokat programozzanak. A tudósok ugyanezen okból befolyásolhatják a kísérleteik eredményét – azáltal, hogy hisznek, vagy nem hisznek (a hit egy másik formája!). A mi elme-test dekódoló rendszerünket is rendszeresen és tervezetten kimozdítják egyensúlyából kémiai adalékanyagokkal, étellel, itallal, fluoriddal és más szarral a vízszolgáltatásban, és az egyre többféle elektromos, elektromágneses és radioaktív szennyezéssel.

Mindennek van tudatossága

Az elme-test fizikai szinten elektrokémiai organizmus, így természetesen elektrokémiailag torzítható – és ezt meg is teszik. A test mintegy 60-70%-a víz, és ez nagyon jelentős, ha arra gondolunk, hogy a vízről kimutatták, hogy memóriája van, ami informá-

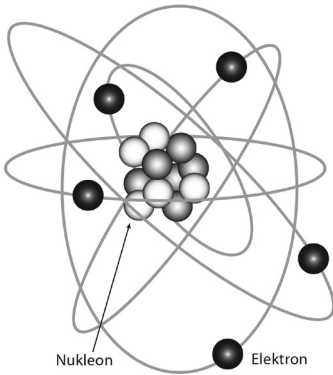
ciót hordoz. A németországi Stuttgartban lévő Aerospace Institute kifejlesztett egy eszközt a víz-szerkezet kimutatására. Ez lehetővé tette, hogy lássák: minden vízcseppnek egyedi struktúrája van. Már hosszú ideje használom azt az analógiát, hogy olyan vagyunk, mint a vízcseppek az óceánban. Mi magunk egyediek vagyunk, de mindannyian a nagy egész részei is egyben. Ennek a német intézetnek az eredményei megerősítik, hogy az analógia nagyon is helyénvaló. A kutatók végeztek egy kísérletet, amelyben megkértek embereket, hogy tegyenek néhány csepp vizet ugyanabból a kancsóból különböző csészékbe. Azt gondolhatnánk, hogy bizonyára valamennyi cseppecske ugyanúgy nézett ki. De nem. Minden egyes személy által hozott cseppek a vivő személyre jellemzően egyediek

28. ábra: Minden vízcsepp-sor egy bizonyos személynek felel meg, annak, aki elvitte ezeket a cseppeket a közös vízkancsóból. A személyek egyedi információja megőrződött a vízben, mert az a tudatosság egy formája, és így memóriája van.

voltak. Az első számú ember által hozott cseppek egyformák voltak; hasonlóan a kettes számú ember cseppjei is, de különbözőek az egyes számú emberétől, és így tovább (28. ábra). A víz megőrizte memóriája tartalmát, azaz az öt vivő egyénre jellemző információt. A kutatók különböző virágokat tettek a vízbe, és azt találták, hogy ugyanannak a virágnak a képe *minden* vízcseppben ugyanaz volt. – Természetesen, mivel a víznek memóriája van. *Minden* a tudatosság és az információ kölcsönhatása, és *mindennek* van memória formája. – És ez mit jelent? Azt a képességet, hogy információt tud elraktározni és megőrizni. A tudósok nem találják az emberi memória forrását, mert rossz helyen keresik. Nem az agyban van, hanem az egész genetikai szerkezetben, amely a hullámformájú információnak mindössze csak egyik vetülete. A memória alapja olyan információ, amely a valóság hullámforma szintjén őrződött meg. A homeopátia gyógyítási technikája ezen alapszik. A főáramlatot követő kutatók gögösen elutasítják a homeopátiát, mondván, hogy az alkotórészek a készítményekben annyira hígítottak, hogy vízen kívül más nem marad bennük. Igen, víz, amely az alkotóelemek *információját* hordozza *memóriájában*. Az Aerospace Institute egyik kutatója beszámolt arról a felfedezésükről, hogy a folyók és a tengerek folyamatosan információt fogadnak be. Azt mondta, hogy ha a Rajna folyó torkolatánál iszunk vizet, akkor több információt iszunk, mintha a forrásnál tennénk ugyanezt. De *miféle* információ ez, mivel a folyók ma annyira szennyezettek? Mi a szennyezés és a sugárzás? Gaz-információ, mint a számítógépes vírus. Ez a fő oka annak, hogy a vérvonat-irányítórendszer radioaktív és egyéb szennyezőanyagokat önt a folyókba és a tengerekbe. Vessünk egy pillantást csak Fukushima-ra vagy a Mexikói-öbölben történt olajkatasztrófára. Ezek szándékosan eltorzítják a bolygó információharmóniáját, amelynek okait majd később leírom. A vérvonat-családok kétségbeesetten elnyomják azt a tudást, hogy minden összefügg, és hogy mindennek van tudatossága. Jacques Benveniste francia immunológust vadul támadták a tudatlan, magukat prostituáló, főáramlatot követő

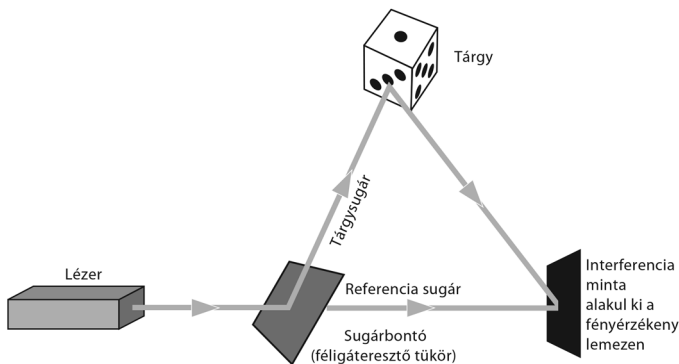

29. ábra: Üres atomok. Hogyan lehetnének egy szilárd világ alkotórészei? Nem lehetnek, és nem is szükséges, hogy azok legyenek. A világ nem szilárd.

„tudósok”, amikor az 1980-as években rájött arra, hogy a víznek memóriája van. A *Nature*, a nagy tekintélyű, de nevetséges brit „tudományos folyóirat” vezette a rágalomhadjáratot Benveniste ellen. A támadáshoz csatlakozott James Randi, a „varázsló” és a tudományos „énekeskönyvet” érő minden fenyegetés professzionális „leleplezője”. John Maddox – ekkor a *Nature* szerkesztője volt –, aki legalább egy, a főáramlatú dogmát megkérdőjelező könyv elégetésére tett közzé felhívást, azt mondta, hogy Benveniste felfedezéseinek nincs fizikai alapja. Megint itt tartunk – az öt érzék „tudományos” madárkalitkája. Nincs olyan, hogy „fizikai”, pajtás! Szokjunk hozzá! A *Nature* egy szerkesztőségi cikkben kijelentette, hogy ha Benvenistenek igaza lenne, akkor „a modern tudomány nagy részét be lehetne dobni”. – *Te Jó Isten!* Hívjuk a biztonsági szolgálatot, a rendőrséget, a tűzoltóságot, bárkit! Áááááá!!!! A mélységesen kellemetlen John Maddox 2009-ben meghalt. Lefogadom, hogy most egészen seggfejnek érzi magát.

Hologramok a hologramokban

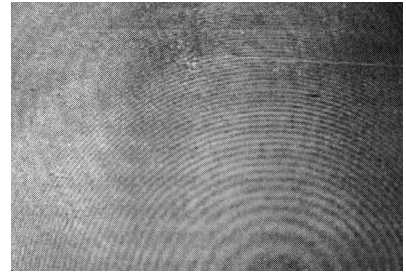
A fizikai valóság illúzió, ami csak egy szimbolikus vásznon létezik agyunkban és genetikus szerkezetünkben. A világ szilárdnak néz ki, és annak is érződik persze. Ha nekivágod a fejed a falnak, az fáj. De ha parázson jársz normális tudatállapotban, megégeted magad, míg mások megváltozott tudatállapotban nem égetik meg magukat. Amit szilárdnak élünk meg, az csak két különböző elektromágneses (hullámformájú információ) állapot közötti ellenállás. A világ nem lehet szilárd. A tudósok azt mondják nekünk, hogy az anyag atomokból áll, de az atomoknak nincs szilárdságuk. Azok csak energiacsomagok egy atommag körül keringő elektronokkal, az elektronok és az atommag sem szilárdak – semmi sem az. Az anyag nem létezik. Az arányok a 29. ábrán nem felelnek meg az atom viszonyainak. Az igazi arányok túl nagyok volnának egy könyv számára. Egy író a következő kifejező analógiát használta:

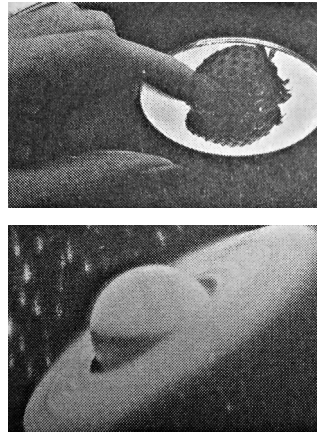
30. ábra: Hologramok jönnek létre, ha ugyanazon lézert sugarat kétfelé irányítunk, majd egyesítünk egy filmen. Az egyik rész közvetlenül a filmre jut, a másik a tárgy rezgésképét hordozza. A két rész a filmen összeütközve interferencia mintázatot hoz létre, és amikor egy lézert sugarat „elolvassa” ezt a mintázatot, szemmel látható, háromdimenziós kép jelenik meg.

„Ha egy atom akkora lenne, mint a Bazilika, akkor az atommag tízcentes méretű lenne.” Hogyan alkothatnak az „üres” atomok szilárd fizikai világot? Nem tehetik, és nem is szükséges. A világ nem szilárd. A világ holografikus – csak az illúzió, az, hogy szilárd. Amit a tudósok atomokként azonosítanak, azok annak az energetikai folyamatnak a részei, ami akkor megy végbe, amikor a hullámformájú információ

öt dekodoljuk digitálissá és holografikussá. Az üzletben kapható hologramokat úgy készítették, hogy egy lézersugarat kétfelé irányítanak, majd a két részt egy filmen fotónyomattá egyesítik. Az egyik rész, a referenciasugár egyenesen a fotónyomat felé halad, míg a másik, a tárgysugár kódolja a fényképezendő tárgy hullámformájú képét, ezután a nyomaton összeütközik a referenciasugárral (30. ábra). Ez létrehozza azt, amit a holográfiában interferencia mintázatnak hívnak. – Ez micsoda? Ez információ, hullám formában (31. ábra). Ez olyan, mint amikor két követ dobunk egy tóba, és nézzük a hullámokat, amint tovaterjednek és összeütköznek, hogy létrehozzanak egy hullámminta

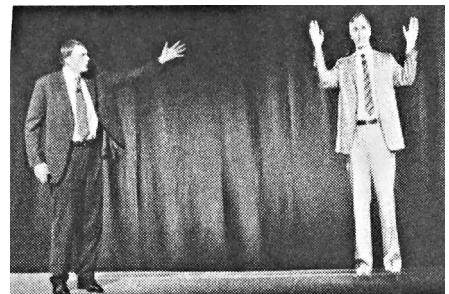
31. ábra: Holografikus interferencia mintázat. Ez a hullámformájú információ arra vár, hogy egy illuzórikus háromdimenziós formaként elolvassák – ugyanez az elv alkalmazható arra, ahogyan mi dekodoljuk a metafizikai hullámformájú univerzumot illuzórikus szilárdságáig.

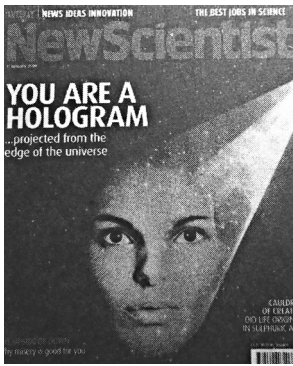
32-35. ábrák: Ezek a képek hologramok, és közülük a legjobbak ugyanolyan szilárdnak nézhetnek ki, mint te vagy én; de bármelyiken keresztülüldughatjuk a kezünket. Szilárdságuk csak illúzió (lásd előző könyveimet további képekért).

A képek: „Eper” Látványosság -3D Hologram Generátor, <http://www.eytricks.com/mirage> „Rose” a Holographic Studio szivességből, All-Russian Exhibition Center, Moszkva, www.holography.ru „Szturnusz” kép a Royal Holographic Art Gallery szivességből, www.holograms.bc.ca

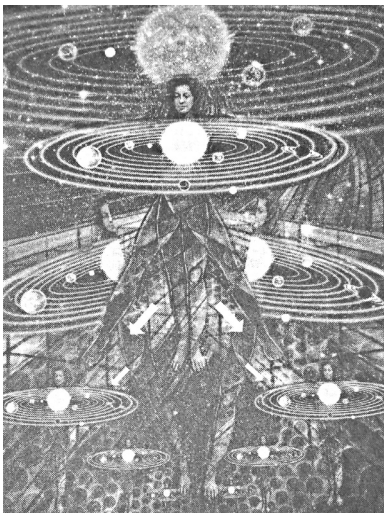
információ-szerkezetet a kövekről: hol dobtuk be őket, milyen gyorsan stb. A holografikus interferencia mintázat az éppen fényképezett objektum egy hullámformájú információs szerkezete. Amikor a lézersugarat erre az alakzatra irányítjuk, egy csodálatos dolog történik. Az objektumnak egy szemmel láthatóan háromdimenziós vetülete jelenik meg előttünk, és a legjobbak ezek közül ugyanolyan szilárdnak néznek ki, mint te vagy én (32-35. ábrák). Hologramokat egyre inkább használnak kiállításokon és hasonló alkalmakkor, és most már fejlesztenek digitális hologramokat, amelyek még közelebb vannak ahhoz a valósághoz, amit naponta tapasztalunk. Egy főáramlatú riport ezt állítja: „És valódinak néznek ki – olyan valódinak, hogy amikor Ford egy (digitális) hologramot használt, hogy megmutassa egy autó elvi modelljét, az emberek megálltak, és kikerülték. Azt gondolták, hogy a holografikus

36. ábra: A baloldali férfi egy színpadon van Adelaide városában, Ausztráliában, a jobboldali pedig egy hologram, amit Melbourne-ből vetítenek.

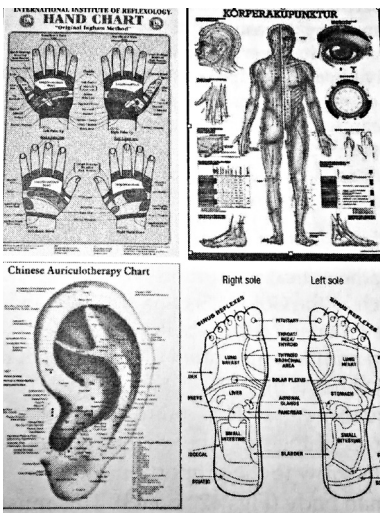

37. ábra: Még néhány főáramlatot követő tudós is lehetségesnek tartja, hogy valóságunk holografikus. Igen, az! © Tim Graystock szívességéből.

Illusztráció: Neil Hague

38. ábra: Egy hologram minden része a teljes egy kisebb változata

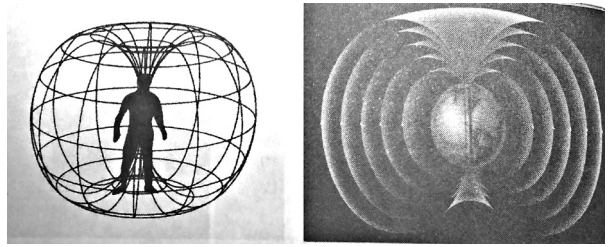
autó tényleg ott van...” A motorkerékpár a 32. ábrán egy digitális hologram, és egyáltalán nem „szilárd”. Az ember a 36. ábra jobb oldalán az ausztráliai Melbourne-ben van, és hologramként vetítették Adelaide-ben egy színpadra. Már hosszú ideje írok és beszélek arról, hogy a fizikai világ holografikus, így nagy érdeklődéssel néztem meg a New Scientist főáramlatú tudományos magazin egy számát, amikor 2009-ben a Heathrow repülőtér mentem keresztül. A címlapon ez állt: „Hologram, vagy... amit az univerzum széléről vetítenek” (37. ábra). A címlap egy cikkből való, amelyben egy tudós annak lehetőségét kutatja, hogy az univerzum egy hologram. Valójában nem mond túl sokat, de legalább egyes tudósok kezdik látni, hogy ebbe az irányba kell haladniuk. A hologramokat nem vetítik az univerzum széléről;

az általam metafizikai univerzumnak nevezett hullámformájú információs szerkezetből kódoltak. A tudósokat összezavarták a kísérletek, amelyek azt mutatták, hogy amit ők részecskének neveznek, az egyidejűleg hullámformájú is lehet. De gondolkodjunk erről holografikus nézőpontból. Az interferencia-mintázat vagy hullámformájú kép az az információ, amiből a hologramot „kiolvassuk”. A hullámformájú információ nélkül nincs 3D hologram, ami a hullámformájú információs mezőnek csak egy vetülete. Így nemcsak hogy létezhet a hullámforma és a hologram egyidejűleg, hanem ennek így kell lennie. Az egyik a másikkal csak egy kifejeződése. Vegyük el a hullámformájú információt, és ezzel elveszünk a hologramot is. – Ó igen, és még egy dolog! Mi történik, amikor az információ hullámformájú lenyomatát nem dekódoljuk, nem „figyeljük meg” a lézersugár segítségével. Megmarad hullámformájúnak, pontosan úgy, ahogy a fizikai valóság csak akkor létezik, amikor dekódoljuk.

A hologram egy másik nagyon lényeges tulajdonsága az, hogy minden része a teljes kép egy kisebb változata. Ha egy holografikus lenyomatot szétvágunk négy részre, és az egyikre lézersugarat bocsátunk, akkor nem az eredeti kép negyedét fogjuk kapni, hanem a *teljes* kép negyed akkora változatát (38. ábra). Ez sok „rejtélyt” megmagyaráz, beleértve azt is, hogy a Dogma Dawkins brigád által csak hókuszpókuszként kezelt és elutasított holisztikus gyógyító eljárásoknak nagyon is logikus alapjuk van. A reflexológia, az akupunktúra és más alternatív gyakorlatok azt állítják,

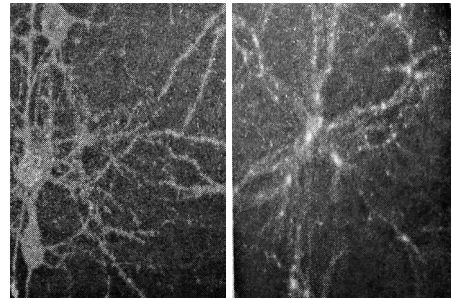
39. ábra: A test minden része használható a teljes test kezelésére, mert az egy hologram; így minden rész a teljes egy kisebb változata.

hogy az egész testet tudják kezelni azáltal, hogy a fülön, lábfejen stb. lévő bizonyos pontokon dolgoznak. A test minden részében vannak pontok, amelyek az egyes szervekre, illetve általában az egész testre vonatkoznak (39. ábra). És *természetesen*, ennek így kell lennie. A test egy *hologram*, és így minden

40. ábra: Az emberi energiamező és a Föld energiamezője. – Amint fent, úgy lent.

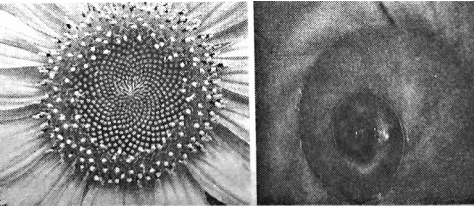
része az egésznek kisebb változata. A részek kölcsönös kapcsolatban állnak egymással. A szívet magát kezeljük, amikor a talp azon részét kezeljük, amely holografikus kapcsolatban áll a szívvel. A fizikai világ holografikus természete megmagyarázza, hogy az emberi auramező és a Föld mágneses mezője miért néz ki hasonlóan, és hogy miért tükrözi az agy tevékenysége az univerzumban végbemenő tevékenységet (40. és 41. ábra). Ez az alapja az olyan gyakorlatoknak, mint a tenyérelemzés. A kéz az egész testről tartalmaz információt. Az „amint fent, úgy lent” kifejezés a holografikus univerzumot tükrözi, bár a legtöbb ember, aki használja ezt a kifejezést, nincs tudatában ennek. Harvey Bigelsen orvos, kaliforniai barátom, még könyvet is írt a vér holografikus természetéről *Holographic Blood (Holografikus vér)* címmel, (lásd: www.drbigelsen.com). Ez azt jelenti, hogy még test-hologram szinten is, mi vagyunk a Föld és az Univerzum (amit Szuper Hologramnak nevezek). Minden kifejeződési forma az egésznek egy kisebb változata. Nemcsak holografikus szinten vagyunk mindannyian egyek. Ugyanez a helyzet a digitális, az elektromos és a hullámformájú szinteken is. Ennek így kell lennie! – A holografikus a hullámformájúnak és minden közbülsőnek csak

41. ábra: Az emberi agysejt tevékenysége és a kozmosz elektromos tevékenysége. – Amint fent, úgy lent.

egy vetülete. Te jó ég, már milyen messze jutottunk a „Kis Énemtől”, attól, hogy éppen csak a nevem, az állásom, meg ilyesmi vagyok. Nem, valójában bennünk van *minden*. Csak éppen elfelejtettük. Alain Aspect fizikus a Párizs Egyetem kutatójaként 1982-ben felfedezte, hogy a szubatomi részecskék egymással azonnali kommunikációra képesek, függetlenül attól, hogy egy centiméterre vagy 100 milliárd kilométerre vannak egymástól. Ez a felfedezés megcáfolta Albert Einstein azon nonszensz állítását, hogy semmi sem haladhatja meg a fény sebességét, és zavarba hozta a főáramlatú tudományt. De ez a „rejtély” könnyen megmagyarázható, ha tudatában vagyunk annak, hogy minden *Egy*, és hogy holografikus valóságban élünk. A „részecskék” pusztán a metafizikai univerzum, az egybeszótt hullámformájú információs mező holografikus kifejeződései. Ezen a szinten azonnali kommunikációra képesek, mert ők egymással azonosak.

A megtapasztalt világ digitális szintje megmagyarázza, miért ismétlődnek számsorozatok és matematikai arányok, mint az aranymetszés és a Fibonacci-sorozat. Az utóbbi úgy jön létre, hogy mindig a két utolsó számot összeadva kapjuk meg a következőt, például 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21... Ez a sorozat megtalálható mindenütt a természetben. Abban, ahogyan a növények és a kagylók növekednek, és abban is, ahogyan az emberi arc

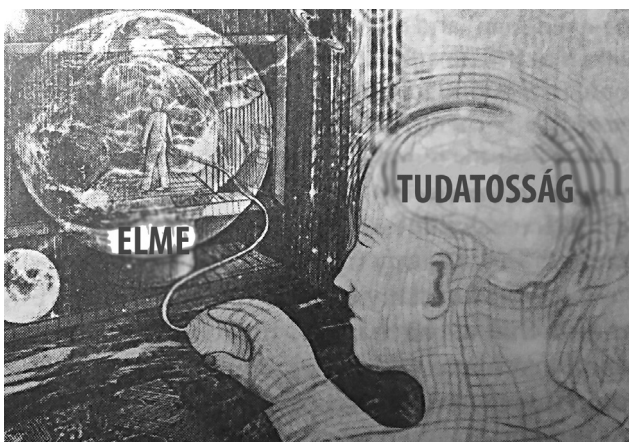

42-43. ábra: A számok Fibonacci-sorozata megtalálható a növények növekedésében, a kagylók alakulásában és az emberi arc arányaiiban.

azon a tényen alapul, hogy a számok a hullámformájú információ digitális kifejeződései. Amikor ugyanazok a számok folyamatosan újra megjelennek, az annak a jele, hogy valami ismételtelen megjelenik a hullámformájú információs mezőkben. Hajdani beavatottak és titkos társaságok, akik ezt értették, templomaikat és más épületeiket geometriai törvényszerűségek és matematikai arányok szerint építették. Tudták, hogy ez automatikusan összekötötte az épületeket azokkal a rezgésmezőkkel, amelyeket ezek a számok digitálisan reprezentáltak. Az illuminátus vérvonal-családok és titkos társaságaik hálózata olyan részletesen tervezi meg az általuk előidézett eseményeket, hogy azok pontosan abban az időben és azon a helyen történnek, ami az ő szempontjukból való sikernek a legnagyobb esélyt adja. A hatalmon lévők nyilvánosan elutasítják és nevetségessé teszik az olyan gyakorlatokat, mint a numerológia és az asztrológia, ugyanakkor a színpalak mögött nagyon is használják ezeket. Vajon a 9/11 és az Egyesült Államok sürgősségi telefonszáma csak véletlen egybeesés? Nyilván csak viccelsz!

Az elme leválasztása a tudatosságról

Az irányító rendszer (a kevesek) számára létfontosságú, hogy az embereket (a rengeteget) szolgává tegye, azt biztosítandó, hogy az emberek a valóságot csak az elme-test lencsén keresztül észleljék, így igazi és örök énjük – a Tudatosság – befolyásától egész életükben elszakadnak.

Illusztráció: Neil Fargue

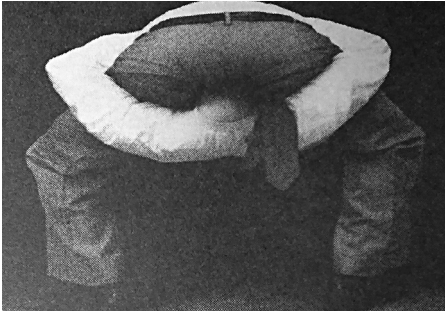
44. ábra: A Tudatosság szimbolikusan ül a billentyűzettel és az egérrel, szemlélve a kozmikus internetet a test-elme együttesen mint számítógép érintkezési felületen (interfész) keresztül. A probléma akkor kezdődik, amikor a test-elme már nem válaszol a billentyűleütésre vagy az egérekattintásra, és eldönti, merre menjen, és mit csináljon, és teszi mindezt egy rendkívül korlátozott észlelő képesség alapján.

Mindenünk megvan, amire csak szükségünk van, ha fenntartjuk a kapcsolatot az elme-test (a számítógép) és a Tudatosság (aki az íróasztalnál ül az egérrel és a billentyűzettel) között (44. ábra). Az elme-test hozzákapsol minket a kozmikus internethez, és ez lehetővé teszi számunkra, hogy kölcsönös kapcsolatba lépjünk ennek rezgéstartományával; de a Tudatosság nyújtja számunkra a nagyobb képet, a távlatokat, amelyeket az öt érzékszerv nem tud érzékelni. Röviden: „benn” vagyunk ebben a világban, abban az értelemben, hogy meg-

tapasztaljuk azt, de a valóságra vonatkozó teljes perspektívánkat tekintve, nem ebből a világból valók vagyunk. Ha elszakítod magad e világtól, akkor csak az elme-test és az őt érzék birodalma marad számodra. Ez olyan, mintha egy számítógép eldöntené, hogy hová mész az interneten, és mit gondolsz róla. Az elme-test megteheti ezt, mivel van tudatossága. Mindennek van. Az elme-test egy *biológiai* számítógép, ahogy mondják, amely nemcsak reagál az adatokra aszerint, ahogy programozták, hanem kiértékelheti az adatokat, és döntéseket hozhat arról, hogy mit tegyünk velük. Az immunrendszer állandóan ezt teszi. De az elme-testtől azt várjuk, hogy a Tudatosság eszköze legyen, hogy az megtapasztalhatta ezt a valóságot – nem azzal a céllal, hogy az általa dekódolt valóságot irányítsa. Mindazonáltal az emberiség nagy része itt tart, bár ez hál’ Istennek változóban van. Az emberek az elme-test számítógép foglyai. És mire tervezték a számítógépeket? Arra, hogy *programozzák* őket. Nos, itt a magyarázat, miért olyan kiszámíthatók az emberek válaszai és viselkedési mintázatai, amelyek a valóság olyan dekódolásából jönnek létre, amely illeszkedik a beléjük programozott hit- és észlelőrendszerükhöz. Mint a történetbeli krumplics, az alma és az apa, aki nem láthatta a lányát. Ez egy visszacsatolási kör. Amint a Tudatosság nincs benne a képben, egy információs háló számítógépes termináljává válunk. Az embereknek megmondják, hogy mit higgyenek, és ez a hit programozza a dekódolási folyamatot. Így alakul ki, mit gondolnak, látnak és hallanak. A programozás nagy része egy téglalap alakú hipnotizőrön, a televízió keresztül történik a legtöbb otthonban. Ez számodra azt nyújtja, amit elnevezése is jól mutat: *programokat*.

A globális konspiráció alapja, hogy az elme-testet lekapcsolja a Tudatosságról, és az elme-testet olyan valóságérzékelésre programozza, ami megfelel az irányító rendszernek. Ez a korlátozó észlelés a „Kis Én”-re és a „nem vagyok rá képes”-re. Ezt alátámasztja a félelem, az aggodalom és az erőtlenség általános érzése, amelyeket a vallás, a főáramlatú média, a kőbe vésett tudomány, az orvostudomány és az oktatás terjeszt. Ezeket éppen úgy találták ki és használják, hogy tömeges mértékben legyenek képesek az észlelés programozására. Arra szolgálnak, hogy programozzák az elme-testet egy Kis Én realitásra és egy hitrendszerre (amelyet hipnotikus implantátumok és tűzfal támogat), amely bezár bennünket önmagunk és az események borsó méretű észlelésébe. A világ „örült”, mert *alszik*. Ezen nem segít, ha bosszúsak vagyunk és haragszunk azokra, akik nem látják ezeket a nyavalyás nyilvánvaló dolgokat (nyilvánvaló a Tudatosságnak). Ők egyszerűen nem eléggé tudatosak, hogy átlássák – kiszámítsák és dekódolják – ezeket a nyavalyás nyilvánvaló dolgokat. De azt is választhatják, hogy ezt megteszik, ha úgy döntenek, hogy megnyitják elméjüket. A felügyelők még örültebbek, de nem alszanak ugyanúgy. Évezredek óta manipulálják az emberiséget, hogy kisebb dobozokban legyenek, mint amilyenben ők maguk vannak. Ahogy a szólás mondja: „Vakok között a félszemű a király.” A felügyelők a „félszeműek”, és így nem ellenfelek a kétszemű és háromszemű Tudatosság számára, amint ráébredünk erre az állapotra. A főáramlatú emberi társadalom egész felépítése úgy készült, hogy az embereket hipnotikus, amnéziás állapotban tartsa, azt hívén, hogy a testük, nevük, munkájuk stb. az, amik ők maguk. Csak így lehetséges, hogy nagyon kevesek ellenőrizzenek mindenki mást, ahogy ezt jelenleg teszik (de már nem túl sokáig). Mindezek megmagyarázzák, miért olyan buták az emberek, és a világ miért olyan örült.

A Tudatosság például nem harcol. Tudja, hogy mi mindnyájan ugyanaz a Végtelen Tudatosság vagyunk. Az *elme-test* harcol, mert csak a különállást és az elválasztottságot látja a naponta tapasztalt fizikai világában. A személyes konfliktusaink, a háborúk és

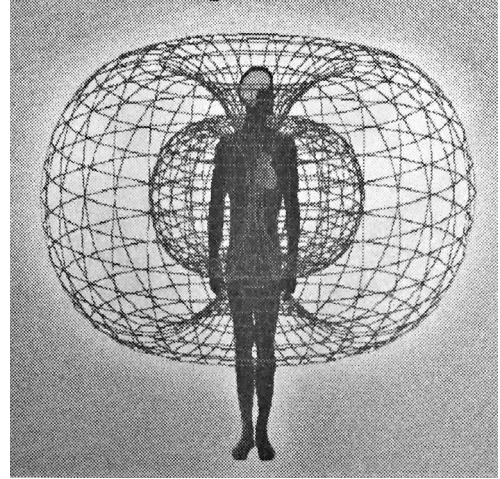
45. ábra: Az elszigetelt elme, amelyik irányítja a főáramlatú tudományt, médiát, politikát, oktatást, vallást stb.

az a hitünk, hogy állandóan versenyeznünk kell a különállás más kifejeződéseivel, az elválasztottság képzeletbeli törésvonalai mentén jönnek létre. De nincsen különállás, ez kizárólag csak torzult észlelésünkben létezik. Albert Einstein helyesen mondta: „Egy emberi lény része annak az egésznek, amit univerzumnak nevezünk. Olyan része, amelyik időben és térben korlátozott. Úgy tapasztalja meg saját magát, gondolatait és érzéseit, mint a többitől különállót, ami tudatosságának egyfajta optikai csalódása.” Ez az optikai csalódás az elme-test. Amikor egyenruhás csapatokat látunk fegyverrel a kezükben, vagy amikor bombákat dobnak a virtuális valóság repülőgépeiből, akkor a tudatalatti kivetítését látjuk, amely az elme-test programozott és számítógépesített képzeletéből és téveszméiből származik. Ezeket az egyenruhás elméket sötét öltönyös elmék küldték harcba. A fegyvereket fehér köpenyes és overallos elmék készítették „tudományos” és technológiai centrumokban. Ezeket a fegyvereket fegyvergyáros elmék adták el kormánybeli elméknek, és ezeket a bankot irányító elméktől kormány-kölcsönözte, nemlétező pénzzel, ún. hitellel fizettek ki. És mindezekről pontatlanul számolnak be elmék a médiában. A világot irányító elmék világában a *Tudatosságot* sehol sem látni. Hogyan tudhatnának elméjükbe bebörtönzött „újságírók” pontosan beszámolni olyan eseményekről, amelyek a Tudatosságot igénylik igazi természetük meglátásához? Az összeesküvés egy elme-játék minden értelemben. A 45. ábrán látható elszigetelt elme a probléma egyedüli forrása. Ez a Tudatossághoz képest egy idióta. Ez az, amiért ilyen a világ. Kinyitni az elménket a tudatosság számára azt jelenti, hogy hagyjuk eltávozni az elme programjait, félelmeit, beleértve az attól való félelmet, hogy mások mit gondolnak rólunk. Ez azt jelenti, hogy azt tesszük, amiről *tudjuk* (Tudatosság), hogy helyes, ahelyett hogy azt tennénk, amiről úgy *gondoljuk* (Elme), hogy helyes (jó nekünk) az adott pillanatban. Más szóval: megszabadulunk félelmeinktől, hogy azt *tegyük*, amiről tudjuk, hogy helyes. Ahogy Morpheus mondta a *Mátrix*-ban: „Engedd el, Neo, a félelmet, a kétséget és a hitetlenkedést! Szabadítsd fel az elmédet!” Még jobb – szabadítsd meg magadat az elmédőtől! Legyen a Tudatosság társad minden kihívásban, abban, hogy mennyire fogadnak el és értenek meg az elmék világában. Elméket nyitni a Tudatosság számára nem csak támogatja az emberi társadalom forradalmát. Az maga az emberi társadalom forradalma.

Nyugodt, csendes, érzékelő

Rengeteg mindenre nyithatunk... a lehetőségek tárháza végtelen. Ez az, amik vagyunk – Minden Lehetőség, néhány lehetőséget megtapasztalva. 2003-ban életem szinkronizációja a Brazil esőerdőbe vezetett, nem messze az északi várostól, Manaustól. Elmentem az őserdőben annak egyik központjába, ahol több napon át beszélgettem ott összegyűlt emberekkel, és fogyasztottam a tudatosságot kitágító ayahuasca nevű esőerdei növényfőzetből. Egy kis pohár is elégséges, az édesgyökérre emlékeztető íze van. Néhány ember rosszul viseli. Én két éjszaka alatt az egész életemet megváltoztató tapasztalatra tettem szert. Négyyszer is fogyaszthattam volna, de csak kétszer tettem. Megkaptam, amire szükségem volt, és azóta sohasem éreztem a szükségét, hogy ismét megtegyem. Ahogy az első

este megváltozott tudatállapotba kerültem, azt mondogattam: „Szeretet vagyok”; és aztán „Minden vagyok, és minden én vagyok; a végtelen lehetőség vagyok”. Amikor ez történt, egy hatalmas energia ömlött széjjel mellkasom közepéből, és betöltötte a szobát. Egy matracon feküdtem koromsötétben, de először egy, majd három fénycső kezdett világítani a mennyezeten, anélkül hogy bárki a kapcsolókhoz nyúlt volna. A zenelejátszó elkezdett be- és kikapcsolni a belőlem kiáramló elektromágneses sugárzás lökéshullámai hatására. Ez az elektromágneses energia – amely egy másik valóságból vetül át –, a forrása sok szellemszerű és paranormális történésnek, amely gyakran elektromos be-

46. ábra: Egy nyitott szív hatalmas elektromágneses erővel rendelkezik – sokkal nagyobb, mint az agy

rendezések be- és kikapcsolódását eredményezi. A mellkas közepén található a szívcsakra, amely a korábban már leírt hét fő örvénypont vagy más néven csakra egyensúlyközpontja. Ez a szív és szeretet összekapcsolásának igazi eredete. A fizikai szív szimbólumot ma is használjuk, de az energetikai szív az, ami szeretetet és sok minden mást kifejez. A fizikai szív szintén nagyon lényeges, és nemcsak azért, mert vért pumpál a testbe mindenhová. Az energetikai szív az intuitív *tudás* forrása, ami a tudatosság sokkal előrehaladottabb állapota, mint a gondolkodás, és a szív sokkal intelligensebb és „megvilágosultabb”, mint az agy, amikor lehetőséget kap, hogy észlelésünkre hatást gyakoroljon. Az Egyesült Államokbeli Institute of HeartMath kutatói megállapították, hogy a szívnek saját energiamezője van, amely körülveszi a testet (46. ábra). A szív 60-szor akkora amplitúdójú elektromos áramot generál, mint az agy, és ez mutatkozott meg Braziliában azon az éjszakán. Éreztem a szívcsakrából a harmadik szem (homlok csakra, a pszichikus kapcsolatunk forrása) felé kiáramló energiát. A szív egyidejűleg egy belső elválasztású mirigy is, ami hormonokat bocsát ki. Ezek a hormonok összekapcsolják a tobozmiriggyel és a hipofízissel (agyalapi mirigy), amelyek a „harmadik szem” részei. Az érzés olyan volt, mintha valaki erősen megragadta volna a homlokomat. Akkor elkezdtem beszélni arról, hogyan szakadt el az emberiség a Végtelen Egytől, és ez hogyan lett okozója annak a világnak, amit látunk.

A második éjszaka, ahogy megváltozott tudatállapotokon mentem keresztül, egy erős és szeretetteljes női hang beszélt hozzám. „David – kezdte a hang – elviszünk téged oda, ahonnan jöttél, így emlékezhetsz arra, hogy ki vagy.” Ahova „mentem”, az egy hihetetlenül üdvözült állapot volt, ahol minden *Egy* volt. „Ez a Végtelen, David” – mondta a hang. „Ez az, ahonnan jöttél, és ez az, ahová vissza fogsz térni.” Nem volt „idő”; sem „hely”; sem elválasztottság; sem mi és ők. *Egy* voltam minden létezéssel és nemlétezéssel; de mégis megőriztem a személyiség-érzésemet. Áthelyezzük figyelmünket más valóságokba. Az elme-test egy parányi rezgéstatómánya összpontosítja figyelmünket, amit „láttható fénynek” nevezett jelenségként tapasztalunk meg, és így csak ezt fogjuk fel. Ez csak egy fókusz – *figyelem* –, és a végtelen vár ránk az észlelés képzeletbeli falain túl. A hang azt mondta, hogy mindössze annyit kell tudnom, hogy a Végtelen Szeretet az egyetlen igazság – *minden* más csak illúzió. A szavak újra és újra megismétlődtek: a Végtelen

47. ábra: A nyugodt és csendes Mindenség; Minden Lehetőség; Minden Tudás

emberek „szeretnek” valakit, akire nem néznének kétszer sem a mesterségesen létrehozott vonzás nélkül. Ebben a valóságban a legtöbb esetben, ha emberek azt mondják, hogy szeretik egymást, akkor elme szeretetben vannak. Amikor a kémiai vonzás alábbhagy, akkor vagy szakítanak, vagy igazi szeretetbe kerülnek. Ezt feltétel nélküli szeretetnek, vagy, ahogy magam is szoktam, szív-szeretetnek kell hívunk, hogy a különbséget világossá tegyük. Szív szeretet esetén nem fordulhat elő a „már nem szeretlek, mert...” A szív-szeretet egyszerűen azt mondja: szeretlek. Nem mondja, hogy szerelemben vagyok veled.

Illusztráció: Neil Hague

48. ábra: A forma világai (rezgéstartományok) a Minden Lehetőségből keletkeztek, hullámformában kódolt információ (gondolat, hang) használatával

Szeretet az egyetlen igazság – *minden* más csak illúzió. Más szavakkal, a Végtelen Tudatosság az egyetlen igazság – minden más csak annak a Tudatosságnak a képzelete, amit a végtelen forma hozott létre. „Helynek” nevezem azt, hogy megtapasztaltam a Minden Lehetőséget. Ez még mindig a nyugodt és csendes *mindenség*, és mondhatom, hogy ez a *SZERETET*. Ezen nem fizikai vagy kémiai szeretetet értek, amelyeket elme-szeretetnek hívok. Sok emberrel találkoztam, akiket szörnyű elme-kontroll projekteknek vetettek alá, akiket programoztak, hogy (elme) szerelemben essen valakivel, akit szintén programoztak, hogy (elméje) szeresse őt. Mindössze csak annyit kell tenni, hogy az agyat bizonyos kémiai anyagokkal stimuláljuk, és eljutunk oda, hogy az

Ebből következne, hogy egy napon „kívül” is lehetnék a szerelmen. A szív szeretet egyszerűen: szeretlek. Ennyi. Menekülő mellékmondatok nem szükségesek. Ez az a szeretet, amit éreztem a Mindenség – Minden Lehetőség, vagy, ahogy egyesek nevezik: „Az Üresség” – nyugodt és csendes szívében (47. ábra). Különösnek hangozhat azt mondani arról, amit nyugodtnak és csendesnek tapasztaltam, hogy Mindenség és Minden Lehetőség. Megértem. Az elmének úgy tűnik, hogy nyugodt és csendes, azaz semmi. Persze, mozgás, forma és hang teszi azt, hogy van „valamink”, ne is törődjünk a „mindennel”. Éppen ellenkező a helyzet, mint a mi szokásos, elnyomott, összezavarodott világunkban. Nyugalom és csend, a Minden Lehetőség vár a megvalósulásra. Ez ezért a minden és a semmi; az és nem az; mindenütt és sehol. Nem lehet, hogy minden van és semmi sincs? Most van, vagy nincs? Nem lehetsz mindenhol és sehol? – Ó igen, lehetsz. A „Minden Lehetőséggel” minden lehetséges; és semmi. Amikor nyugalmat és csendet

tapasztalsz, akkor a megnyilvánulásra váró Mindenséget érzed. Mély meditációban az ember nyugodt és csendes állapotba kerül. Ez létünk magja, minden létezőé és nemlétezőé. Új nyugodtan egy pillanatra, és érezd a csendet! Tedd ezt elég hosszú ideig, és *hal-lani* fogod a csendet még egy zajos helyen is! Áthelyezed a figyelmedet az öt érzékszerv világából a Mindenségbe. Ha nyugodtan ülsz egy pillanatra, és azután beszélni kezdesz, a szavak a Minden Lehetőség egy lehetséges megnyilvánulásai. Amikor abbahagyod a beszédet, ez a lehetőség visszatér a Minden Lehetőség csendjébe. Ez történik, amikor a fizikai forma „meghal”, és visszatér a tiszta energiába. A látszólagos formák és rezgések világi a nyugodt és csendes Mindenségből emelkednek ki. Ez az, amit Teremtésnek nevezünk. Ezek a „világok” (vagy valóságok) hangrezgéseknek érzékelt dolgok hatására jönnek létre, habár ez ennél több. A rezgések vagy hullámformák olyan információval kódoltatnak, amelyet a gondolat különböző kifejeződései generálnak, de ez megint nem ugyanaz a gondolat, mint amit mi érzékelünk. Jobban kedvelem az imagináció szót. Ez a Mindenség teremtő imaginációja, ami ezeket a rezgésvilágokat létrehozza, és azután a Mindenség más megvalósulásai megtapasztalják őket, és játszanak velük (48. ábra). Ezek virtuális valóság-világok, amelyek különböző frekvenciákra rezonálnak, és ugyanabban a térben egymás mellett létezhetnek, mint teszik azt a különböző rádiófrekvenciák.

Ezenkívül – csak hogy rámutassak a Dogma Dawkins mentalitásra – a végtelen test-formák, amelyek a Végtelen Lehetéséből fakadnak, egyáltalán nem mind emberformájúak. Lélegzetállító, ugye? Ha bárki kétségbe vonja, hogy a rezgések formákat teremthetnek, érdemes utánanézni a *YouTube-on* Cymatics’ szónak. Véletlen részecskéket és egy tányért láthatunk (Minden Lehetőség vár a megvalósulásra), és hang hatására a részecskék összegyűlnek, és hihetetlen geometriai és egyéb alakzatokat hoznak létre. Ahogy a hang változik, úgy változik az alakzat is. Amit itt leírtam, megmagyarázza, hogy miért mondta a hang Brazíliában: „Ha rezeg, akkor az illúzió.”

Igen, a fizikai teremtés illúziója.